

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

2.Bf.364/2012/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2013. év február hó 12. napján megtartott tanácsülésen meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. június 4. napján kihirdetett 24.B.219/2011/28. számú ítéletét az I.r. vádlott vonatkozásában **megváltoztatja.**

A bűnjeleket a Budapesti Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Főosztály Gazdaságvédelmi Osztály II. Gazdaságvédelmi Alosztály I.131-5062/2005.bü. szám alatt foglalta le, tárgyleletét száma T 8/2005.

Az elsőfokú bíróság által jelzett, iratok közt kezelt 1-29. tételszám alatti 29 db. lízingszerződést az Rt. részére, a 30-51. sorszám alatti 22 darab gépjármű értékesítéssel kapcsolatos iratot a Kft-nek kiadni rendeli.

Kötelezi az I.r. vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül a 206.838.223 forint kártérítéshez kapcsolódóan fizesse meg annak 2003. április hó 10. napjától a kifizetés napjáig járó - a költségvetési törvényben meghatározott mértékű - kamatát is az Rt. magánfél részére.

A vádlott 900.000 (kilencszáz-ezer) forint eljárási illeték lerovására köteles, helyesen a Nemzeti Adó és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága külön felhívására az ott közölt módon és időben.

Az I.r. vádlott terhén felmerülő bűnügyi költség összege helyesen 858.558 (nyolcszázötvennyolcezer-ötszázötvennyolc) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság az I.r. vádlott és társai ügyében 2010. május hó 28. napján kihirdetett 18.B.980/2006/107. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében, (Btk.318.§ (1) bekezdése, (2) bekezdés c./ pontja, (7) bekezdés b./ pontja) 9 rb. közokirat-hamisítás bűntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) és 17 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§), ezért halmazati büntetésül 7 év börtönbüntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Székesfehérvári Városi Bíróság 3.B.827/2003/2. számú ítéletében kiszabott 2 hónap fogházbüntetés végrehajtását, valamint kötelezte a terhén felmerülő bűnügyi költség viselésére.

Ezen ítéletet a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság kizárólag a vádlott javára bejelentett fellebbezés kapcsán a 2011. február hó 15. napján kelt 2.Bf.390/2010/3. számú végzésével az I.r. és a III.r. vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezte és e vádlottakkal szemben a Fővárosi Bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Az I.r. vádlott tekintetében megállapította, hogy a távollévő terhelttel szembeni eljárás indításának és lefolytatásának szabályait az elsőfokú bíróság nem tartotta be, szem előtt tartva a tisztességes eljáráshoz és a védelemhez való jog érvényesülését is a Fővárosi Ítéltábla úgy tekintette, hogy a Fővárosi Bíróság a tárgyalást olyan személy távollétében tartotta meg, akinek a jelenléte kötelező lett volna, ezért a Be.373.§ (1) bekezdés II/d./ pontjában írt hatályon kívül helyezési ok fennállását állapította meg.

A Fővárosi Törvényszék a megismételt eljárásban a felülbírálat tárgyát képező határozatával az ismeretlen helyen tartózkodó az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pont, (7) bekezdés b./ pont), 9 rb. közokirat-hamisítás bűntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) és 17 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk.276.§), ezért halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A III.r. vádlott bűnösségét 7 rb. folytatólagosan bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében állapította meg, ezért megrovásban részesítette.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, a magánfél által előterjesztett polgári jogi igényt részben érdemben elbírált, részben egyéb törvényes útra utasította, kötelezte I.r. vádlottat az eljárási illeték és a terhén felmerült bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen I.r. vádlott védője enyhítésért fellebbezett, az III.r. vádlottal szemben első fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.992/2012/1. számú átiratával a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályokat és az ítélőtábla hatályon kívül helyező végzésében a megismételt eljárásra vonatkozó útmutatásokat megtartotta. Az ítéleti tényállást hibáktól, hiányosságoktól mentesen állapította meg, mérlegelő tevékenységéről is kellően számot adott az indokolási kötelezettség kimerítő teljesítésével. A megalapozott tényállás alapján okszerűen következtetett I.r. vádlott bűnösségére, a cselekmények minősítése törvényes. A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság nyomatékkal vette figyelembe a vádlott javára a további időmúlást a korábban kiszabott büntetés mértékéhez képest, további enyhítés nem szolgálná a büntetési célokat. Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek. Az ítélet 25. oldalának lap közepén írtak akként helyesbítendőket, hogy a vádlott egyik felfüggesztett szabadságvesztésének végrehajtását már korábban elrendelték, a másik végrehajtását pedig jelen ítélettel azért nem rendelte el az elsőfokú bíróság, mert időközben végrehajthatósága elévült. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélőtábla tanácsülésen a Fővárosi Törvényszék ítéletét az I.r. vádlott tekintetében hagyja helyben.

A Fővárosi Ítélőtábla az ügyet tanácsülésre tűzte, a védő nyilvános ülés kitűzését nem kérte.

A Fővárosi Törvényszék eljárása során a Be. kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó (XXVIII/A. Fejezet) és a távollétes eljárásra irányadó szabályait (XXV. Fejezet) szinte maradéktalanul megtartotta, a vádlott részére hirdetményi úton kézbesített hivatalos iratokat ugyanakkor védőjének a Be. 530.§ (2) bekezdésében foglaltak ellenére nem kézbesítette, mely relatív eljárási szabálysértés.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellően felderítette, a szükséges bizonyítást lefolytatta. Felolvasta az I.r. vádlott korábbi vallomásait, a volt terheltársakat a megfelelő figyelmeztetéseket követően tanúként hallgatta ki, ezen túl ügyészi indítványra ismertette a korábbi eljárásban kihallgatott tanúk vallomását, eljárás anyagává tette a gépjármű szakértői véleményeket és a nagyszámú okirati bizonyítékot.

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megalapozott tényállást állapított meg, az mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért az a másodfokú eljárásban is irányadó volt a Be.351.§ (1) bekezdése szerint.

A védelem az ítéleti tényállást nem vitatta.

A megállapított tényeket az elsőfokú bíróság meggyőzően indokolta, valamennyi olyan bizonyítékot felsorolt, amelyek relevánsak voltak I.r. vádlott büntetőjogi felelőssége megállapíthatóságához, azokat egyenként és összességében értékelte.

Nem tartalmaz az ítélet ugyanakkor indokolást tekintetben, hogy a gépjárművek értékének meghatározása során miért a nyomozati szakban keletkezett szakértői véleményt fogadta el, tekintettel arra, hogy az eljárás során két szakvélemény is készült. A nyomozati iratok 12. és 13. kötete tartalmazza T. Nagy Ferenc okleveles gépjármű szakmérnök szakértő által készített véleményt, ezen túlmentően a korábban eljáró elsőfokú bíróság ismételen gépjármű szakértőt rendelt ki Takács József ü. gépjármű szakértő személyében, aki véleményét a bírósági eljárás során becsatolta.

Az elsőfokú bíróság csakúgy, mint a korábban eljáró elsőfokú bíróság a nyomozati szakban készült szakvéleményt fogadta el, mert a nyomozás során eljáró szakértő az IMS-771 forgalmi rendszámú gépjármű kivételével valamennyi gépjárművet vizsgálat alá vonta szemben a bírósági eljárás során eljáró szakértővel, aki adatait az Eurotax adatainak felhasználásával készítette el a gépjárművek felkutatásának lehetetlensége miatt.

Nem indokolta meg az elsőfokú bíróság azt sem, hogy a 17. tényállási pontot illetően a korábban eljáró elsőfokú bírósághoz képest miért látta megállapíthatónak a vádlott büntetőjogi felelősségét az IMS-771 forgalmi rendszámú gépkocsival kapcsolatosan. Ehelyütt a másodfokú bíróság azt rögzíti, hogy a korábban eljáró elsőfokú bíróság (ítélet 19. oldal 2. bekezdése) azért nem állapított meg büntetőjogi felelősséget, mert álláspontja szerint a jármű fellelhetlensége miatt a megtévesztés kérdésében nem tudott bírói bizonyossággal állást foglalni. Az eladási árban megjelenő vételár különbséget nem tekintette egyértelműnek.

A Fővárosi Törvényszék a megismételt eljárásban nem szegte meg a Be. 405.§ (1) bekezdésében írt azon szabályt, hogy amennyiben a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést, a megismételt eljárásban nem lehet a felmentett vádlott bűnösségét megállapítani, mert a korábban eljáró bíróság a 17. pontban írt cselekmény vonatkozásában felmentő rendelkezést nem hozott, csupán azt állapította meg, hogy a folytatólágosság egységébe tartozó cselekmények ezen rész-cselekménye nem bizonyítható bírói bizonyossággal. Ettől eltérő álláspontra helyezkedett a törvényszék akkor, amikor a folytatólágosság egységébe tartozó cselekmények vonatkozásában tanúsított I.r. vádlotti magatartást is értékelve a 600.000 forintos vételár különbséget úgy értékelte, hogy az I.r. vádlott részéről a megtévesztés ezen esetben is megtörtént. Az elsőfokú bíróság utalt rá, hogy minden tekintetben

osztotta a tényállások tekintetében a vádiratban foglalt ügyészi álláspontot, ezen indokolást azonban a fentiek szerint szükséges volt kiegészíteni.

Az elsőfokú bíróság jogi minősítése valamennyi cselekmény tekintetében helytálló, az kiegészítésre nem szorul.

A büntetés kiszabása során a súlyosító körülmények között az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy a vádlott két felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt valósította meg cselekményei egy részét, hogy a vagyon elleni és a magánokirat-hamisítással kapcsolatos cselekmények folytatólagosan elkövetettnek minősülnek.

A másodfokú bíróság a védői fellebbezést nem tartotta alaposnak enyhébb büntetés kiszabására vonatkozóan. A vádlott által elkövetett legsúlyosabb bűncselekmény büntetési tétele 5-10 évig terjedő szabadságvesztés, melynek felső határa a halmazati szabályok szerint a felével emelkedik, ezért a vádlott büntetésének tartamát 5 év és 12,5 év között kellett megállapítani.

A cselekmények igen jelentős tárgyi súlyát is figyelembe véve a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés és mellékbüntetés eltúlzottnak nem tekinthető, sőt kifejezetten méltányos a korábbi eljárásban kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét is figyelembe véve. Kétségtelen, hogy további két év időmúlás következett be, ugyanakkor a vádlott ismeretlen helyen tartózkodása miatt ennek nyomatéka elhanyagolható.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a korábbi határozatban elrendelt felfüggesztett szabadságvesztés végrehajthatósága elévült.(Székesfehérvári Városi Bíróság 3.B.827/2003/2. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés)

Az ügyészi indítványban írtak szerint a Komlói Városi Bíróság 2.B.629/1999/58. számú ítéletével kiszabott 1 év 10 hónap tartamú szabadságvesztés büntetés végrehajtását a Győri Városi Bíróság B.1464/2006/38. számú ítéletével elrendelte.

Az ítélet járulékos rendelkezései nem felelnek meg a Be. és az Itv. rendelkezéseinek.

Az okirati bűnjelek további iratok közt kezelésére a Be. szabályai alapján nincs mód, ezért a másodfokú bíróság azok Be. 155.§ (2) bekezdése szerinti kiadásáról rendelkezett azon cégek részére, akiktől azt lefoglalták, a végrehajthatóság érdekében a lefoglaló rendőrkapitányságot, az ügy számát, a bűnjelek tételszámát is feltűntette.

A bűncselekménnyel okozott kár összegének erejéig a magánfél által előterjesztett polgári jogi igénynek az elsőfokú bíróság helyt adott, elkerülte ugyanakkor a

figyelmét, hogy a magánfél kamat megfizetésére is kérte kötelezni I.r. vádlottat, e körben az ítélet nem tartalmaz rendelkezést. A másodfokú bíróság ezért pótolta a mulasztást, és a kamat vonatkozásában is rendelkezett a Ptk. 301.§-a alkalmazásával az igény érvényesítésekor hatályos Ptk. szöveg figyelembevételével. E rendelkezés szerint a pénzkövetelés után a költségvetési törvényben meghatározott mértékű kamat megfizetésére kell kötelezni a terheltet.

A Fővárosi Törvényszék a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma Bkv.81.számú véleménye alapján helyesen utasította egyéb törvényes útra a magánfél ítéleti tényállásban megállapítottnál magasabb összegű igényének a tényállásban írt összeget meghaladó részét. (A magánfél a nyomozati iratok 115. oldalára befűzött keresetszerűen megjelölt kárigényét 255.667.861 forint és kamatai vonatkozásában terjesztette elő.)

Helytelenül jelölte meg a Fővárosi Törvényszék, hogy az eljárási illetéket az iratoknál kell leróni, e rendelkezését helyesbíteni kellett a rendelkező részben írtak szerint, ezentúl a törvényi maximumnál magasabb összegben jelölte meg az illeték összegét, mely az előterjesztéskor hatályos 1990. évi XCIII.tv. (Itv.) 42.§ a.) pontja alapján helyesen 900.000 forint.

Az I.r. vádlott terhén felmerülő bűnügyi költség összege számítási hibát tartalmaz, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalmának megfelelően pontosított.

Fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.360.§ (4) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva a Be.372.§ (1) bekezdése alapján az I.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 371.§-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2013. év február hó 12. napján

Dr. Lassó Gábor Dr. Fatalin Judit Dr. Németh Nándor

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2012. június 4. napján kihirdetett 24.B.219/2011/28. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.364/2012/8. számú ítélete folytán az I.r. vádlott vonatkozásában 2013. február hó 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2013. év február hó 12. napján

Dr. Lassó Gábor

a tanács elnöke